

WYROK SĄDU (ósma izba)

z dnia 13 maja 2015 r.(*)

Wspólnotowy znak towarowy – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CLEANIC Kindii – Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe CLINIQUE – Względne podstawy odmowy rejestracji –
Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

W sprawie T-364/12

Harper Hygienics S.A., z siedzibą w Warszawie (Polska), reprezentowana początkowo przez R. Rumpla, radcę prawnego, a następnie przez D. Rzążewską, radcę prawnego, i G. Pietrasa, adwokata,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez D. Walicką, działającą w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest:

Clinique Laboratories, LLC, z siedzibą w Wilmington, Delaware (Stany Zjednoczone), reprezentowana początkowo przez adwokatów V. von Bomhard i A. Rencka oraz K. Hughes, solicitor, następnie przez K. Hughes,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 maja 2012 r. (sprawa R 1135/2011 - 1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Clinique Laboratories, LLC a Harper Hygienics S.A.,

SĄD (ósma izba),

w składzie: D. Gratsias, prezes, M. Kancheva i C. Wetter (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: J. Weychert, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 4 stycznia 2013 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez interwenienta w sekretariacie Sądu w dniu 4 stycznia 2013 r.,

uwzględniając postanowienie z dnia 9 kwietnia 2013 r. odmawiające wydania zgody na złożenie repliki,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 20 listopada 2014 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 10 czerwca 2009 r. skarżąca, Harper Hygienics S.A., dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

2 Znakiem towarowym, dla którego wystąpiono o rejestrację, jest następujące oznaczenie graficzne:

3 Towary, dla których dokonano zgłoszenia, należą do klas 3, 5 i 16 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

- klasa 3: „środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; mydła; środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki, płyny do pielęgnacji włosów; środki do czyszczenia zębów, bawełna do celów kosmetycznych, płatki z bawełny do celów kosmetycznych, chusteczki nasączone płynami kosmetycznymi, patyczki z watą bawełnianą do celów kosmetycznych, wata do celów kosmetycznych, artykuły sanitarne, toaletowe, higieniczne i kosmetyczne ujęte w tej klasie, preparaty kosmetyczne do pielęgnacji niemowląt i dzieci, preparaty higieny osobistej, chusteczki nawilżone do użytku sanitarnego lub kosmetycznego”;
- klasa 5: „produkty farmaceutyczne i weterynaryjne; środki sanitarne do celów medycznych; substancje dietetyczne do celów leczniczych, żywność dla niemowląt; plastry, materiały opatrunkowe; materiały do plombowania zębów, woski dentystyczne; środki odkażające; środki do zwalczania robactwa; fungicydy, herbicydy, podpaski higieniczne, wkładki higieniczne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi, chusteczki nasączone płynami do higieny intymnej, środki dezynfekcyjne do celów higienicznych, tampony sanitarne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi do higieny osobistej, pieluchomajtki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, pieluszki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, wszystkie wymienione dla chorych z brakiem kontroli czynności fizjologicznych”;
- klasa 16: „papier, tektura i wyroby z tych materiałów, nieujęte w innych klasach; druki; materiały introligatorskie; materiały fotograficzne; materiały piśmienne; kleje do materiałów piśmiennych lub do celów domowych; materiały przeznaczone dla artystów; pędzle malarskie; maszyny do pisania i sprzęt biurowy (z wyjątkiem mebli); materiały szkoleniowe i

instruktażowe (z wyjątkiem aparatów); materiały z tworzyw sztucznych do pakowania (nieujęte w innych klasach); czcionki drukarskie; matryce, pieluchomajtki jednorazowe z papieru, celulozy lub mieszanek tych materiałów nieujęte w innych klasach, pieluszki jednorazowe z papieru, celulozy lub mieszanek tych materiałów nieujęte w innych klasach; opakowania na artykuły sanitarne, higieniczne i kosmetyczne z papieru, tektury, folii i tworzyw sztucznych, chusteczki do nosa [papierowe]”.

4 Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 59/2009 z dnia 14 grudnia 2009 r.

5 W dniu 25 stycznia 2010 r. interwenient, Clinique Laboratories, LLC, wniósł na podstawie art. 41 rozporządzenia nr 207/2009 sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów i usług wskazanych w pkt 3 powyżej.

6 Sprzeciw opierał się w szczególności na następujących wcześniejszych słownych znakach towarowych CLINIQUE (zwanymi dalej „wcześniejszymi znakami towarowymi”):

a) wspólnotowym znaku towarowym nr 54 429, zarejestrowanym w dniu 19 listopada 1998 r., wskazującym towary należące do klas 3, 14, 25 i 42 odpowiadające, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

- klasa 3: „wyroby toaletowe i preparaty do pielęgnacji ciała, mydła; środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki, środki przeciw poceniu, talk, produkty do pielęgnacji włosów, w tym płyny; środki do czyszczenia zębów”;
- klasa 14: „metale szlachetne i ich stopy, wyroby z metali szlachetnych lub pokrywane nimi (zawarte w klasie 14); wyroby jubilerskie, kamienie szlachetne; przyrządy zegarmistrzowskie i chronometryczne”;
- klasa 25: „odzież, obuwie, nakrycia głowy”;
- klasa 42: „doradztwo w zakresie pielęgnacji urody przy wyborze i stosowaniu kosmetyków, wyrobów toaletowych, środków perfumeryjnych oraz zabiegów kosmetycznych; doradztwo dotyczące usług w zakresie pielęgnacji urody oraz zabiegów z użyciem środków perfumeryjnych, makijażu i środków pielęgnacji skóry; projektowanie i dekoracja wnętrz sklepów, perfumerii, salonów pielęgnacji urody, stoisk kosmetycznych; badania, rozwój, usługi laboratoryjne i wsparcie techniczne dotyczące perfum, kosmetyków oraz środków pielęgnacji urody i skóry”;

b) wspólnotowym znaku towarowym nr 2 294 429, zarejestrowanym w dniu 7 lutego 2005 r. dla usług należących do klas 35 i 42.

7 W uzasadnieniu sprzeciwu powołano się na podstawy odmowy rejestracji określone w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 i w art. 8 ust. 5 wymienionego rozporządzenia.

8 Decyzją z dnia 29 marca 2011 r. Wydział Sprzeciwów odrzucił zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 dla niżej wymienionych towarów:

– klasa 3: „środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; mydła; środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki, płyny do pielęgnacji włosów; środki do czyszczenia zębów, bawełna do celów kosmetycznych, płatki z bawełny do celów kosmetycznych, chusteczki nasączone płynami kosmetycznymi, patyczki z watą bawełnianą do celów kosmetycznych, wata do celów kosmetycznych, artykuły sanitarne, toaletowe, higieniczne i kosmetyczne ujęte w tej klasie, preparaty kosmetyczne do pielęgnacji niemowląt i dzieci, preparaty higieny osobistej, chusteczki nawilżone do użytku sanitarnego lub kosmetycznego ujęte w tej klasie”;

– klasa 5: „produkty farmaceutyczne i weterynaryjne; środki sanitarne do celów medycznych; środki odkażające; środki do zwalczania robactwa; podpaski higieniczne, wkładki higieniczne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi, chusteczki nasączone płynami do higieny intymnej, środki dezynfekcyjne do celów higienicznych, tampony sanitarne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi do higieny osobistej, pieluchomajtki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, pieluszki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, wszystkie wymienione dla chorych z brakiem kontroli czynności fizjologicznych”;

– klasa 16: „pieluszki jednorazowe z papieru, celulozy lub mieszanek tych materiałów nieujęte w innych klasach; opakowania na artykuły sanitarne, higieniczne i kosmetyczne z papieru, tektury, folii i tworzyw sztucznych, chusteczki do nosa [papierowe]”.

9 Ponadto na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 Wydział Sprzeciwów odrzucił zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego także dla następujących towarów należących do klasy 5: „substancje dietetyczne do celów leczniczych, żywność dla niemowląt; plastry”.

10 Dla pozostałych towarów Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciw.

11 W dniu 30 maja 2011 r. skarżąca – działając na podstawie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009 – wniosła do OHIM odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów. W odpowiedzi z dnia 31 października 2011 r. interwenient wniósł o oddalenie odwołania, a ponadto między innymi o odrzucenie przez Izbę Odwoławczą zgłoszenia dla następujących towarów: „pieluchomajtki jednorazowe z papieru, celulozy lub mieszanek tych materiałów nieujęte w innych klasach”, należących do klasy 16.

12 Decyzją z dnia 17 maja 2012 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Druga Izba Odwoławcza OHIM oddaliła odwołanie główne wniesione przez skarżącą, utrzymując w mocy odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego dla towarów wskazanych w decyzji Wydziału Sprzeciwów, oraz uwzględniła odwołanie wzajemne wniesione przez interwenienta. W szczególności, dokonawszy analizy podobieństwa między oznaczeniami i rozpatrywanymi towarami, uznała ona, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszych znaków towarowych i zgłoszonego znaku towarowego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009. W pkt 49 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza uznała, że ani element „cleanic”, ani element „kindii” zgłoszonego znaku towarowego nie są dominujące. Jednakże stwierdziła ona prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, biorąc pod uwagę w szczególności wysokie podobieństwo fonetyczne między początkowym elementem słownym „cleanic” zgłoszonego znaku towarowego a elementem słownym „clinique” wcześniejszych znaków towarowych oraz renomę i samoistny charakter odróżniający wcześniejszych znaków towarowych w odniesieniu do towarów objętych tym znakiem, które zostały uznane za podobne w stosunku do towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym. Wreszcie Izba Odwoławcza podkreśliła, iż nawet przy założeniu, że element słowny „cleanic” nie jest elementem dominującym w zgłoszonym znaku towarowym, uznałaby ona, że element ten zajmuje w zgłoszonym znaku towarowym niezależną pozycję nadającą charakter odróżniający.

13 Izba Odwoławcza również potwierdziła stwierdzenie Wydziału Sprzeciwów oparte na art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. W tym względzie oddaliła argumenty skarżącej, stwierdzając, że nie zdołała ona zakwestionować kryteriów stosowania wspomnianego przepisu.

Żądania stron

14 Skarżąca wnosi do Sądu o:

– uznanie skargi za zasadną;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej odmowy rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez rejestrację znaku „dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

15 OHIM i interwenient wnoszą do Sądu o:

- oddalenie skargi w całości;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

16 Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, a drugi – naruszenia art. 8 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.

17 Oprócz zakwestionowania zarzutów podniesionych przez skarżącą OHIM powołuje się na niedopuszczalność żądania skarżącej mającego na celu zmianę zaskarżonej decyzji w taki sposób, by znak został zarejestrowany „dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług”.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

18 Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi w istocie dwa zarzuty szczegółowe dotyczące popełnionego przez Izbę Odwoławczą błędu w ocenie, po pierwsze, podobieństwa towarów objętych wcześniejszymi znakami towarowymi i oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym, a po drugie, podobieństwa rozpatrywanych oznaczeń.

19 OHIM i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżącej.

20 Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony. Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje również prawdopodobieństwo skojarzenia z wcześniejszym znakiem towarowym.

21 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje wtedy, gdy odbiorcy mogliby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa lub z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo. W myśl tego samego orzecznictwa prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy oceniać całościowo, zgodnie ze sposobem postrzegania danych oznaczeń i towarów lub usług przez właściwy krąg odbiorców, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych czynników występujących w danym przypadku, a w szczególności wzajemnej zależności między podobieństwem oznaczeń a podobieństwem oznaczonych towarów lub usług [zob. wyrok z dnia 9 lipca 2003 r., Laboratorios RTB/OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Rec, EU:T:2003:199, pkt 30–33 i przytoczone tam orzecznictwo].

22 Dla celów stosowania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd zakłada jednocześnie istnienie identyczności lub podobieństwa między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi oraz identyczności lub podobieństwa oznaczonych tymi znakami towarów lub usług. Mamy tu do czynienia z przesłankami kumulatywnymi [zob. wyrok z dnia 22 stycznia 2009 r., Commercy/OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Zb.Orz., EU:T:2009:14, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo].

23 Gdy ochrona wcześniejszego znaku towarowego rozciąga się na całą Unię, należy wziąć pod uwagę sposób postrzegania kolidujących ze sobą znaków przez konsumenta rozpatrywanych towarów lub usług na tym terytorium. Jednakże trzeba przypomnieć, że dla odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego wystarczy, by względna podstawa odmowy rejestracji w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 występowała na części terytorium Wspólnoty [zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 2006 r., Mast-Jägermeister/OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO w ramie i in.), T-81/03, T-82/03 i T-103/03, Zb.Orz., EU:T:2006:397, pkt 71 i przytoczone tam orzecznictwo].

W przedmiocie właściwego kręgu odbiorców

24 Na wstępie należy przypomnieć, że przy dokonywaniu całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd należy wziąć pod uwagę przeciętnego konsumenta danej kategorii towarów, który jest właściwie poinformowany, dostatecznie

ważny i rozsądny. Należy także uwzględnić okoliczność, że poziom uwagi przeciętnego konsumenta może ulegać zmianom w zależności od tego, o jaką kategorię towarów lub usług chodzi [zob. wyrok z dnia 13 lutego 2007 r., Mundipharma/OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Zb.Orz., EU:T:2007:46, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo].

25 W tym względzie Izba Odwoławcza poprawnie stwierdziła w pkt 32 i 33 zaskarżonej decyzji, że właściwy krąg odbiorców składa się z fachowców oraz konsumentów końcowych, których poziom uwagi jest stosunkowo wysoki w odniesieniu do „produktów farmaceutycznych” i towarów należących do klasy 5, które są z nimi ściśle związane. Podobnie Izba Odwoławcza słusznie oceniła, że w odniesieniu do pozostałych towarów właściwy krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów wykazujących zwykły stopień uwagi.

26 Należy także podzielić stwierdzenie Izby Odwoławczej, zgodnie z którym terytorium właściwym jest terytorium Unii, czego zresztą strony nie zakwestionowały.

W przedmiocie porównania towarów

27 Skarżąca uważa wbrew temu, co Izba Odwoławcza wskazała w pkt 37 zaskarżonej decyzji, że „produkty farmaceutyczne i weterynaryjne” należące do klasy 5 oraz „mydła, kosmetyki, produkty do pielęgnacji włosów, środki do czyszczenia zębów” należące do klasy 3 nie mogą być uważane za podobne. Skarżąca przypomina, że towary te należą do różnych klas. Podnosi ona, że produkty farmaceutyczne i weterynaryjne służą celom leczniczym, a nie estetycznym, tak jak towary należące do klasy 3, takie jak „mydła, kosmetyki, produkty do pielęgnacji włosów, w tym płyny”. Twierdzi ona, że jedyne kryterium użytkownika końcowego nie może być wyznacznikiem podobieństwa towarów. Ponadto skarżąca uważa, że produkty weterynaryjne obejmują środki przeznaczone dla zwierząt, a nie dla ludzi i że produkty te oraz „kosmetyki” należące do klasy 3 nie mogą zatem być uznane za podobne, skoro produkty weterynaryjne służą do leczenia, nie są natomiast używane do celów estetycznych.

28 Skarżąca podnosi również, że pozostałe rozpatrywane towary, mianowicie „wkładki higieniczne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi, chusteczki nasączone płynami do higieny intymnej, środki dezynfekcyjne do celów higienicznych, tampony sanitarne, chusteczki nasączone płynami farmaceutycznymi do higieny osobistej, pieluchomajtki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, pieluszki jednorazowe z papieru, celulozy, bawełny, wszystkie wymienione dla chorych z brakiem kontroli czynności fizjologicznych”, należące do klasy 5 nie mogą być potraktowane jak „kosmetyki” należące do klasy 3, gdyż ich przeznaczenie oraz sposób użycia nie mają celów kosmetycznych, lecz higieniczne.

29 OHIM i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżącej. Interwenient powołuje się ponadto na niedopuszczalność zarzutu szczegółowego dotyczącego braku podobieństwa rozpatrywanych towarów należących do klasy 5. Podnosi w tym względzie, że skarżąca nie może podważać przed Sądem podobieństwa wspomnianych towarów, gdyż nie uczyniła tego przed Izbą Odwoławczą. Interwenient powołuje się w tym względzie na art. 135 § 4 regulaminu postępowania przed Sądem.

30 W ocenie Sądu należy odnieść się do argumentu interwenienta dotyczącego niedopuszczalności zarzutu szczegółowego opartego na braku podobieństwa między rozpatrywanymi towarami przed przystąpieniem do rozstrzygnięcia wspomnianego zarzutu co do istoty.

31 Argumentacji interwenienta nie można uwzględnić. Jak orzekł Trybunał (wyrok z dnia 13 marca 2007 r., OHIM/Kaul, C-29/05 P, Zb.Orz., EU:C:2007:162, pkt 57), wskutek wniesionego do niej odwołania izba odwoławcza jest zobowiązana dokonać ponownej i całkowitej oceny sprzeciwu pod względem merytorycznym, zarówno pod kątem okoliczności faktycznych, jak i prawnych [wyrok z dnia 24 maja 2011 r., ancotel/OHIM – Acotel (ancotel.), T-408/09, EU:T:2011:241, pkt 20].

32 W tym względzie należy wskazać, że sprzeciw wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego oparty na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 wymaga od OHIM rozpatrzenia kwestii identyczności lub podobieństwa kolidujących ze sobą znaków towarowych oraz towarów i usług, do których one się odnoszą (zob. podobnie ww. w pkt 31 wyrok ancotel., EU:T:2011:241, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 W rezultacie okoliczność, że podobieństwo rozpatrywanych towarów nie zostało podważone przez skarżącą przed izbą odwoławczą, nie może w żaden sposób skutkować zwolnieniem OHIM z obowiązku rozstrzygnięcia kwestii, czy te towary lub usługi są identyczne lub podobne (zob. podobnie ww. w pkt 31 wyrok ancotel., EU:T:2011:241, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 Taka okoliczność tym bardziej nie może zatem skutkować pozbawieniem strony prawa do podważenia przed Sądem – w granicach prawnych i faktycznych ram sporu przed izbą odwoławczą – oceny tej kwestii dokonanej przez tę ostatnią instancję [zob. podobnie ww. w pkt 31 wyrok ancotel., EU:T:2011:241, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 1 lutego 2005 r. SPAG/OHIM – Dann i Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb.Orz., EU:T:2005:29, pkt 24, 25].

35 Artykuł 65 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 przewiduje zresztą, że skargę do Sądu może wnieść każda strona uczestnicząca w postępowaniu przed izbą odwoławczą, dla której

decyzja ma niekorzystny skutek (zob. podobnie ww. w pkt 31 wyrok ancotel., EU:T:2011:241, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).

36 Tak jest faktycznie w przypadku skarżącej, której zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało odrzucone w odniesieniu do rozpatrywanych towarów. Jest ona zatem uprawniona do zaskarżenia przed Sądem decyzji Izby Odwoławczej oraz – jak już zauważono w pkt 34 powyżej – do podważenia w tym kontekście podobieństwa towarów i usług objętych kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, ustalonego przez Wydział Sprzeciwów i potwierdzonego przez Izbę Odwoławczą, która podzieliła, jak dopuszcza to orzecznictwo, uzasadnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów (zob. podobnie ww. w pkt 31 wyrok ancotel., EU:T:2011:241, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).

37 W konsekwencji interwenient niesłusznie powołuje się na niedopuszczalność zarzutu szczegółowego mającego na celu zakwestionowanie podobieństwa rozpatrywanych towarów.

38 W świetle tych rozważań należy zbadać, czy Izba Odwoławcza słusznie podzieliła stwierdzenia Wydziału Sprzeciwów co do podobieństwa rozpatrywanych towarów.

39 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy ocenie podobieństwa rozpatrywanych towarów lub usług należy uwzględnić wszystkie istotne czynniki charakteryzujące wzajemny stosunek tych towarów lub usług. Czynniki te obejmują w szczególności charakter tych towarów, ich przeznaczenie, sposób używania, podobnie jak to, czy towary te konkurują ze sobą, czy też się uzupełniają. Inne czynniki, jak na przykład kanały dystrybucji danych towarów, mogą być także wzięte pod uwagę [zob. wyroki: z dnia 11 lipca 2007 r., *El Corte Inglés/OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)*, T-443/05, Zb.Orz., EU:T:2007:219, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 26 września 2012 r., *IG Communications/OHIM – Citigroup i Citibank (CITIGATE)*, T-301/09, EU:T:2012:473, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo].

40 Należy orzec w odniesieniu do towarów należących do klasy 3, które zostały uznane za identyczne lub podobne przez Wydział Sprzeciwów i dla których odmówiono rejestracji zgłoszonego znaku towarowego, że Izba Odwoławcza słusznie podzieliła to stwierdzenie w pkt 37 zaskarżonej decyzji. Podobnie jest w przypadku „pieluchomajtek jednorazowych z papieru, celulozy lub mieszanek tych materiałów nieujętych w innych klasach” należących do klasy 16, które Izba Odwoławcza w pkt 36 zaskarżonej decyzji uznała za podobne do „wyrobów toaletowych” należących do klasy 3. Punktów tych zresztą strony nie zakwestionowały.

41 Co więcej, należy stwierdzić, że niektóre z towarów należących do klasy 3 i do klasy 5 mogą mieć ten sam cel, być sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów

dystrybucji, takich jak apteki lub inne sklepy specjalistyczne, oraz że są one często produkowane przez te same przedsiębiorstwa. Podobnie towary te są często przeznaczone dla tych samych odbiorców końcowych.

42 Słusznie zatem Izba Odwoławcza podzieliła stwierdzenie Wydziału Sprzeciwów, zgodnie z którym istnieje podobieństwo między „produktami farmaceutycznymi i weterynaryjnymi” należącymi do klasy 5 a „mydłami lub środkami do czyszczenia zębów”, a także pewien stopień podobieństwa do „kosmetyków i produktów do pielęgnacji włosów” należących do klasy 3 oraz że istnieje podobieństwo między „środkami odkażającymi, środkami do zwalczania robactwa, chusteczkami nasączanymi płynami farmaceutycznymi, chusteczkami nasączonymi płynami do higieny intymnej, środkami dezynfekcyjnymi do celów higienicznych, chusteczkami nasączonymi płynami farmaceutycznymi do higieny osobistej” należącymi do klasy 5 a „mydłami lub preparatami do pielęgnacji ciała” należącymi do klasy 3.

43 Ze względów wyjaśnionych w pkt 39 powyżej Izba Odwoławcza słusznie podzieliła stwierdzenie Wydziału Sprzeciwów, zgodnie z którym istnieje niski stopień podobieństwa między „środkami sanitarnymi do celów medycznych, wkładkami higienicznymi, tamponami sanitarnymi, pieluchomajtkami jednorazowymi z papieru, celulozy, bawełny, pieluszkami jednorazowymi z papieru, celulozy, bawełny, wszystkie wymienione dla chorych z brakiem kontroli czynności fizjologicznych” należącymi do klasy 5 a „mydłami lub kosmetykami i preparatami do pielęgnacji ciała” należącymi do klasy 3, nawet jeśli są one używane do odmiennych celów.

44 Ponadto z zasady 2 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1), ze zmianami, wynika, że towary i usługi nie mogą być uważane za odmienne od siebie jedynie na tej podstawie, że wykazane są w różnych klasach porozumienia nicejskiego. Z orzecznictwa wynika bowiem, że towary lub usługi nie muszą konieczności pochodzić z tej samej klasy, względnie z tej samej kategorii w ramach danej klasy, by zostać skutecznie porównane i stanowić podstawę do sformułowania wniosku w kwestii istnienia – bądź nieistnienia – podobieństwa tych towarów lub usług [zob. wyrok z dnia 14 grudnia 2006 r., Gagliardi/OHIM – Norma Lebensmittelbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, EU:T:2006:400, pkt 77 i przytoczone tam orzecznictwo]. Z tego względu należy oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym okoliczność, że rozpatrywane towary należą do różnych klas, skutkuje tym, iż one same powinny być uznawane za odmienne.

45 Trzeba także oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza oparła się wyłącznie na kryterium „użytkownika końcowego”, by stwierdzić podobieństwo rozpatrywanych towarów. Z decyzji Wydziału Sprzeciwów wynika bowiem – co zostało potwierdzone przez Izbę Odwoławczą – że wziął on pod uwagę wszystkie mające znaczenie

czynniki, które cechują relacje między rozpatrywanymi towarami, mianowicie ich charakter, przeznaczenie, kanały dystrybucji oraz pochodzenie handlowe.

46 W świetle powyższego istnieje identyczność lub podobieństwo pomiędzy towarami wymienionymi w pkt 40–42 powyżej oraz niski stopień podobieństwa pomiędzy towarami wymienionymi w pkt 43 powyżej.

W przedmiocie porównania oznaczeń

47 Jak twierdzi skarżąca, Izba Odwoławcza naruszyła prawo, uznając, że zgłoszony znak towarowy CLEANIC Kindii i wcześniejsze znaki towarowe są podobne, jedynie na tej podstawie, iż element słowny „cleanic” jest elementem dominującym w zgłoszonym znaku towarowym, oraz w ten sposób wyłącznie pod tym względem Izba Odwoławcza dokonała oceny podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń. Skarżąca podnosi, że taka analiza jest sprzeczna z utrwalonym orzecznictwem, zgodnie z którym znaki towarowe powinny być oceniane jako całość z uwzględnieniem elementów graficznych i słownych. Zauważa w tym względzie, że wbrew stanowisku OHIM elementy graficzne znaku towarowego są równie istotne jak elementy słowne i że ponadto wpływają one na stopień podobieństwa znaków oraz nie są – jak uważa to OHIM – wyłącznie „dekoracyjnym elementem” znaku, lecz stanowią oznaczenie pochodzenia rozpatrywanych towarów lub usług. Skarżąca twierdzi następnie, że argumentację tę wzmacnia okoliczność, iż istnieje możliwość rejestracji znaków towarowych wyłącznie w formie graficznej.

48 Wynika z tego zdaniem skarżącej, że podobieństwo należy oceniać całościowo z uwzględnieniem elementu graficznego w postaci kwiatu, który widnieje na początku zgłoszonego znaku towarowego, oraz elementów słownych „cleanic kindii” łącznie. Skarżąca podnosi zatem, że porównanie obu kolidujących ze sobą oznaczeń musi zostać dokonane całościowo i nie może sprowadzać się wyłącznie do porównania elementów słownych „clinique” i „cleanic”.

49 OHIM i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżącej.

50 Wcześniejsze znaki towarowe obejmują proste słowo „clinique”, które nie dzieli się na kilka elementów. Zgłoszony znak towarowy składa się z różowego elementu graficznego przypominającego płatki kwiatu, umieszczonego powyżej elementu słownego „cleanic” napisanego wielkimi niebieskimi literami. Pod tymi elementami umieszczony jest element słowny „kindii” napisany większymi i grubszymi literami. Krój pisma tego elementu słownego jest fantazyjny, a poszczególne czcionki są jasnoniebieskie i lekko zacięte. Kropka nad literą „i” znajdującą się między literami „k” i „n” elementu słownego „kindii” jest

w kolorze różowym. Element słowny „kindii” ma wyraźnie większy rozmiar niż element słowny „cleanic”.

51 Jeśli chodzi o typografię elementów słownych, nie jest ona wystarczająco swoista i oryginalna, by konsumenci zachowali je w pamięci.

52 Nawet jeśli element graficzny w postaci kwiatu jest znacznej wielkości, może być postrzegany przez konsumenta zasadniczo jako element ozdobny, a nie jako element wskazujący pochodzenie handlowe rozpatrywanych towarów. Kwiat może się kojarzyć z pięknem oraz pielęgnacją urody i może zatem w niniejszym przypadku być zresztą uważany za element opisowy mający drugorzędną rolę. Należy zatem orzec, że elementy graficzne zgłoszonego znaku towarowego są bez znaczenia. Ponadto należy przypomnieć w tym względzie, że przeciętny konsument łatwiej odnosi się do danych towarów, przytaczając ich nazwę, niż opisując element graficzny znaku towarowego [wyrok z dnia 15 grudnia 2009 r., *Trubion Pharmaceuticals/OHIM – Merck (TRUBION)*, T-412/08, Zb.Orz., EU:T:2009:507, pkt 45].

53 Pod względem wizualnym element „cleanic” zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejsze znaki towarowe mają pięć wspólnych liter. Element „cleanic” współdzieli w istocie z wcześniejszymi znakami towarowymi dwie pierwsze litery. Mają one także trzy inne wspólne litery, mianowicie litery „n”, „i” oraz „e”, które jeśli nawet zajmują inne miejsce, przyczyniają się do podobieństwa wizualnego.

54 Ponadto przy uwzględnieniu rozmiaru, centralnej pozycji i użycia pogrubionych czcionek i wielkich liter dla elementu słownego „cleanic” zbieżność liter „c”, „l”, „n”, „e” oraz „i” w obu oznaczeniach jest znacząca w całościowym wrażeniu, które wywołują te litery. Zbieżność ta nie zostanie całkowicie zneutralizowana obecnością elementu słownego „kindii”, wyżej wymienionymi elementami graficznymi i różnicą długości słów „clinique” i „cleanic”. W tym względzie należy przypomnieć, że początkowa część słownego znaku towarowego może przyciągać uwagę konsumenta w większym stopniu niż części następujące po niej [zob. podobnie wyrok z dnia 17 marca 2004 r., *El Corte Inglés/OHIM – González Cabello i Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR)*, T-183/02 i T-184/02, Rec, EU:T:2004:79, pkt 81]. W odczuciu właściwego kręgu odbiorców słowo „kindii” będzie zatem postrzegane jako drugorzędne.

55 W rezultacie kolidujące ze sobą oznaczenia wykazują niski stopień podobieństwa wizualnego.

56 Pod względem fonetycznym początkowa część słownego znaku towarowego może również przyciągać uwagę konsumenta w większym stopniu niż części następujące po niej

(zob. podobnie ww. w pkt 54 wyrok MUNDICOR, EU:T:2004:79, pkt 81). Tak jest w niniejszej sprawie. Jak w przypadku postrzegania wizualnego właściwy krąg odbiorców przywiąże bowiem większą wagę do początkowego elementu słownego „cleanic” niż do elementu „kindii”, który jest umieszczony poniżej. Jeśli chodzi o elementy graficzne, nie mają one wpływu na wymowę.

57 Właściwy krąg odbiorców wymówi wcześniejsze znaki towarowe jako „klinik”, a część początkową zgłoszonego znaku towarowego jako „kli_nik” po angielsku. Istnieje zatem wysoki stopień podobieństwa fonetycznego między elementami słownymi „cleanic” i „clinique” kolidujących ze sobą znaków towarowych pomimo różnicy w wymowie ich pierwszej samogłoski. Argument stanowiący, że właściwy krąg odbiorców w państwach członkowskich Unii, na których obszarze nie mówi się ani po francusku, ani po angielsku, wymówi elementy słowne, odpowiednio, „klinik” po francusku oraz „kli_nik” po angielsku, nie może zostać przyjęty. Chodzi tu bowiem o twierdzenie, które nie zostało przez skarżącą wykazane. Poza tym, nawet gdyby ta część właściwego kręgu odbiorców wymawiała wcześniejsze znaki towarowe po francusku, a zgłoszony znak towarowy po angielsku, znaki te byłyby wymawiane w sposób bardzo podobny z punktu widzenia fonetycznego. Co się tyczy argumentu, zgodnie z którym wcześniejsze znaki towarowe byłyby wymawiane „klinikue”, a zgłoszony znak towarowy „kleanik” przez konsumentów nieznających ani francuskiego, ani angielskiego, należy stwierdzić, że również chodzi tu o twierdzenie niewykazane i że skarżąca nie przedstawia żadnego argumentu wskazującego na to, iż konsumenci nieznający ani francuskiego, ani angielskiego wymawialiby kolidujące ze sobą znaki towarowe w ten sposób.

58 W świetle powyższego należy stwierdzić, że istnieje przeciętne podobieństwo fonetyczne między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi.

59 Pod względem konceptualnym słowo „clinique” ma to samo znaczenie w większości państw członkowskich. Jak bowiem wskazuje Izba Odwoławcza w pkt 44 zaskarżonej decyzji, wcześniejsze znaki towarowe będą postrzegane jako słowo francuskie oznaczające „prywatny szpital lub klinika” i jako przymiotnik oznaczający „klinikny”, czyli coś związanego z badaniem i leczeniem pacjentów w klinice lub szpitalu. Słowo „clinique” jest podobne w istocie do swoich odpowiedników językowych w innych odnośnych krajach Unii, jak „clinic” po angielsku, „clinica” po hiszpańsku, włosku i portugalsku oraz „klinik” po duńsku, niemiecku i szwedzku, a zatem byłoby rozumiane na większości terytorium właściwego. Odnosi się to również do języków niemających pochodzenia germańskiego lub łacińskiego, takich jak węgierski, w którym słowo „klinika” jest używane jako synonim „prywatnego szpitala”.

60 Słowo „cleanic” należy uznać za pozbawione jasnego znaczenia w językach właściwego kręgu odbiorców. Zatem z uwagi na brak znaczenia słowa „cleanic” nie jest możliwe dokonanie porównania konceptualnego kolidujących ze sobą znaków towarowych

[zob. podobnie wyrok z dnia 16 września 2013 r., Gitana/OHIM – Teddy (GITANA), T-569/11, EU:T:2013:462, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo].

61 Stwierdzenia tego nie podważa obecność słowa „kindii” w zgłoszonym znaku towarowym. Słowo to także nie ma bowiem jasnego znaczenia, a zatem nie jest możliwe w odniesieniu do niego dokonanie porównania konceptualnego.

62 Ponadto argument, zgodnie z którym wcześniejsze znaki towarowe mają ograniczony charakter odróżniający, nie jest zasadny. W świetle akt sprawy należy bowiem podzielić stwierdzenie Izby Odwoławczej z pkt 47 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym wcześniejsze znaki towarowe cieszą się wzmocnionym charakterem odróżniającym i renomą w odniesieniu do „wyrobów toaletowych i preparatów do pielęgnacji ciała, mydeł, środków perfumeryjnych, olejków eterycznych, kosmetyków, produktów do pielęgnacji włosów, w tym płynów” należących do klasy 3.

63 Podobnie, jeśli chodzi o pozostałe towary i usługi objęte wcześniejszymi znakami towarowymi, należy przyłączyć się do stwierdzenia Izby Odwoławczej widniejącego w pkt 48 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym słowo „clinique” ma samoistny charakter odróżniający. Trzeba bowiem przypomnieć, że słowo to oznacza „klinika” lub „prywatny szpital” po francusku i jest zatem pozbawione znaczenia w odniesieniu do rozpatrywanych towarów w kilku państwach członkowskich. W językach mających słowo w jakiś sposób podobne wyraz „clinique” byłby postrzegany jako słowo obce i nie miałby charakteru opisowego w odniesieniu do rozpatrywanych towarów.

W przedmiocie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd

64 Całościowa ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd zakłada pewną współzależność branych pod uwagę czynników, zwłaszcza podobieństwa znaków towarowych i podobieństwa oznaczonych nimi towarów lub usług. W ten sposób niski stopień podobieństwa towarów lub usług może być kompensowany wysokim stopniem podobieństwa znaków towarowych i odwrotnie (wyrok z dnia 29 września 1998 r., Canon, C-39/97, Rec, EU:C:1998:442, pkt 17; ww. w pkt 23 wyrok VENADO w ramie i in., EU:T:2006:397, pkt 74).

65 Z całości powyższych rozważań wynika, że Izba Odwoławcza mogła słusznie stwierdzić, iż istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia właściwego kręgu odbiorców w błąd. Niski stopień całkowitego podobieństwa wizualnego, podobieństwo fonetyczne między elementem „cleanic” zgłoszonego znaku towarowego a elementem „clinique” wcześniejszych znaków towarowych oraz drugorzędny charakter elementów graficznych zgłoszonego znaku towarowego przyczyniają się bowiem do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w

przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych obejmujących identyczne lub podobne towary. To prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd jest zresztą większe w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców angielskojęzycznych, a przy uwzględnieniu podobieństwa fonetycznego między oznaczeniami może wystąpić, gdy towary są sprzedawane w drodze przekazu ustnego (na przykład w aptekach) lub są wymieniane w reklamach radiowych bądź też ustnie w rozmowach, które mogą skutkować niedoskonałym zapamiętaniem oznaczenia.

66 Ponadto na stwierdzone powyżej prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie ma wpływu obecność elementu słownego „kindii” w zgłoszonym znaku towarowym. Z uwagi na swoje umiejscowienie, typografię i kolory jasnoniebieski i różowy będzie on bowiem postrzegany jako opis podgrupy produktów „cleanic”. Wrażenie to jest wzmocnione okolicznością, że słowo „kindii” przypomina słowo „kind” oznaczające „dziecko” dla właściwego kręgu odbiorców niemiecko- i niderlandzkojęzycznych. Właściwy krąg odbiorców, w szczególności rozumiejących język niderlandzki lub język niemiecki, będzie postrzegać zatem słowo „kindii” jako reprezentujące przeznaczoną dla dzieci linię produktów znaku towarowego „cleanic”.

67 Izba Odwoławcza mogła także słusznie uznać, że wcześniejsze znaki towarowe wykazują wysoki stopień charakteru odróżniającego dla tej samej gamy towarów, które w stosunku do zakwestionowanych towarów zostały uznane za identyczne lub podobne, że ten stopień rozpoznawalności jest korzystny dla interwenienta i że z tego względu rozróżnienie kolidujących ze sobą znaków towarowych byłoby jeszcze trudniejsze dla właściwego kręgu odbiorców.

68 Stwierdzenia te nie mogą zostać zakwestionowane na podstawie decyzji wydanej w dniu 27 października 2010 r. przez Kolegium Orzekające Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej. W odniesieniu do tej decyzji wystarczy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem OHIM nie jest związany decyzjami, które organy krajowe wydały w sprawach wskazywanych jako podobne [zob. podobnie wyroki: z dnia 26 kwietnia 2007 r., Alcon/OHIM, C-412/05 P, Zb.Orz., EU:C:2007:252, pkt 65; wyrok z dnia 19 września 2001 r., Henkel/OHIM (Okragła czerwono-biała tabletki), T-337/99, Rec, EU:T:2001:221, pkt 58].

69 Z tego względu Izba Odwoławcza słusznie mogła uznać, że w tym przypadku istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009. Zarzut pierwszy należy zatem oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

70 Skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej naruszenie prawa w wyniku zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. Podnosi ona przede wszystkim okoliczność, że niekolidujące współistnienie zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszych znaków towarowych na polskim rynku dowodzi, iż zgłoszony znak towarowy nie może zaszkodzić reputacji wcześniejszych znaków towarowych. Podkreśla ona następnie, że podczas dokonywania oceny OHIM pominął okoliczność, iż zgłoszony znak towarowy cieszy się renomą na terytorium polskim, a tym samym na terytorium Unii. Twierdzi wreszcie, że renowa zgłoszonego znaku towarowego w Polsce i na pozostałym obszarze Unii wskazuje, iż Izba Odwoławcza naruszyła prawo, uznając, że zgłoszony znak towarowy będzie czerpał nienależną korzyść z renomy wcześniejszych znaków towarowych.

71 OHIM i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżącej.

72 Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego w rozumieniu ust. 2 zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem lub wykazuje do niego podobieństwa i ma być zarejestrowany dla towarów lub usług, które nie wykazują podobieństw do tych, dla których wcześniejszy znak jest zarejestrowany, jeżeli, w przypadku wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego, cieszy się on renomą w Unii i, w przypadku wcześniejszego krajowego znaku towarowego, cieszy się on renomą w danym państwie członkowskim i jeżeli używanie zgłoszonego znaku towarowego bez uzasadnionej przyczyny powodowałoby czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub z renomy wcześniejszych znaków towarowych bądź też działało na ich szkodę.

73 Rozszerzona ochrona przyznana wcześniejszemu znakowi towarowemu na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 zakłada zatem spełnienie kilku przesłanek. Po pierwsze, wcześniejszy znak towarowy, w stosunku do którego podnosi się istnienie renomy, musi być zarejestrowany. Po drugie, ten ostatni oraz znak towarowy, o którego rejestrację wniesiono, muszą być identyczne lub podobne. Po trzecie, wcześniejszy znak towarowy musi cieszyć się renomą w Unii – w przypadku wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego, lub w danym państwie członkowskim – w przypadku wcześniejszego krajowego znaku towarowego. Po czwarte, używanie zgłoszonego znaku towarowego bez uzasadnionej przyczyny musi prowadzić do wystąpienia prawdopodobieństwa, że dojdzie do czerpania nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych lub że używanie to będzie działać na szkodę charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków. Ponieważ przesłanki te muszą wystąpić łącznie, niewystąpienie choćby jednej z nich skutkuje brakiem zastosowania tego przepisu [wyroki: z dnia 22 marca 2007 r., Sigla/OHIM – Elleni Holding (VIPS), T-215/03, Zb.Orz., EU:T:2007:93, pkt 34, 35; z dnia 11 lipca 2007 r., Mühlens/OHIM – Minoronzoni (TOSCA BLU), T-150/04, Zb.Orz., EU:T:2007:214, pkt 54, 55].

74 W świetle powyższego należy sprawdzić, czy Izba Odwoławcza naruszyła prawo, uznając, że zgłoszony znak towarowy powodowałby czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych.

75 Co się tyczy podobieństwa między zgłoszonym znakiem towarowym a wcześniejszymi znakami towarowymi, stwierdzono już powyżej, że znaki te są podobne. Zatem znaki towarowe należy również uważać za podobne dla celów zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

76 W odniesieniu do renomy wcześniejszych znaków towarowych Izba Odwoławcza zgodziła się ze stwierdzeniem zawartym w decyzji Wydziału Sprzeciwów, zgodnie z którym wcześniejsze znaki towarowe cieszą się renomą dla „substancji dietetycznych do celów leczniczych, żywności dla niemowląt; plastrów” należących do klasy 5. Należy przede wszystkim potwierdzić to stwierdzenie, którego skarżąca zresztą nie podważyła.

77 Należy także oddalić jako nieistotny argument, zgodnie z którym zgłoszony znak towarowy nie działałby na szkodę wcześniejszych znaków towarowych. W tym względzie należy przypomnieć, że Wydział Sprzeciwów oddalił argumenty interwenienta, zgodnie z którymi zgłoszony znak towarowy działałby na szkodę renomy lub odróżniającego charakteru wcześniejszych znaków towarowych. Wydział Sprzeciwów stwierdził natomiast, że zgłoszony znak towarowy powodowałby czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszych znaków towarowych, co zostało potwierdzone przez Izbę Odwoławczą.

78 Co się tyczy następnie argumentu opartego na współlistnieniu kolidujących ze sobą znaków towarowych, to należy go oddalić.

79 Wprawdzie według orzecznictwa nie sposób wykluczyć, że współlistnienie na rynku wcześniejszych znaków towarowych mogłoby ewentualnie zmniejszyć stwierdzone przez instancje OHIM prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch kolidujących ze sobą znaków lub prawdopodobieństwo postrzegania dwóch znaków jako zbliżonych na mocy art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. Niemniej w orzecznictwie uściślono, że tego rodzaju ewentualność może zostać uwzględniona jedynie, o ile w toku postępowania przed OHIM w przedmiocie względnych podstaw odmowy rejestracji zgłaszający znak wspólnotowy odpowiednio wykazał, iż przywołane współlistnienie opiera się na braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd właściwego kręgu odbiorców w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołuje, i wcześniejszego znaku interwenienta, na którym opiera się sprzeciw, lub na braku prawdopodobieństwa postrzegania przez ten krąg tych znaków jako zbliżonych, i z zastrzeżeniem, że rozpatrywane wcześniejsze znaki i kolidujące ze sobą znaki są identyczne (zob. ww. w pkt 39 wyrok CITIGATE, EU:T:2012:473, pkt 128 i przytoczone tam orzecznictwo). Sąd ponadto wskazał,

że współlistnienie dwóch znaków towarowych musi być wystarczająco długie, by mogło ono mieć wpływ na postrzeganie przez właściwego konsumenta [zob. wyrok z dnia 10 kwietnia 2013 r., Höganäs/OHIM – Haynes (ASTALOY), T-505/10, Zb.Orz., EU:T:2013:160, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo].

80 Co się tyczy zasięgu geograficznego współlistnienia, gdy sprzeciw wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego opiera się na wcześniejszym wspólnotowym znaku towarowym, a współlistnienie wspomnianego wcześniejszego znaku towarowego i znaku identycznego ze zgłoszonym znakiem towarowym jest podnoszone na poparcie braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, na stronie powołującej się na to współlistnienie ciąży obowiązek jego udowodnienia na całym terytorium Unii (zob. ww. w pkt 79 wyrok ASTALOY, EU:T:2013:160, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo). Jeśli bowiem prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje potencjalnie na całym terytorium Unii ze względu na wspólnotowy zasięg wcześniejszego znaku towarowego, brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wskutek współlistnienia znaków towarowych identycznych z kolidującymi ze sobą znakami towarowymi powinien z kolei zostać ustalony na całym terytorium (zob. ww. w pkt 79 wyrok ASTALOY, EU:T:2013:160, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo).

81 Wynika z tego, że nawet zakładając, iż wcześniejsze znaki towarowe, których współlistnienie się przywołuje, są identyczne z kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, należy orzec, jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza w pkt 56 zaskarżonej decyzji, że argument dotyczący współlistnienia wcześniejszych znaków towarowych na polskim rynku jest pozbawiony znaczenia, gdyż w przypadku wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego współlistnienie powinno zostać ustalone w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców Unii.

82 Wreszcie należy oddalić argument, zgodnie z którym zgłoszony znak towarowy cieszy się znaczną renomą w Polsce, a tym samym w Unii. Skarżąca nie przedstawiła bowiem argumentów wykazujących, w jaki sposób miałyby to podważyć kryteria zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. Co więcej, renoma zgłoszonego znaku towarowego nie jest czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę w ramach opartego na art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 postępowania w sprawie sprzeciwu.

83 Z uwagi na powyższe należy potwierdzić zawarte w pkt 57 zaskarżonej decyzji stwierdzenia Izby Odwoławczej powtarzające wnioski Wydziału Sprzeciwów. W świetle akt sprawy należy bowiem orzec, że Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż zgłoszony znak towarowy powodowałby czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszych znaków towarowych w odniesieniu do towarów wskazanych w zaskarżonej decyzji.

84 Wreszcie należy uznać, że skarżąca nie przedstawia żadnego argumentu mającego na celu wykazanie istnienia uzasadnionej przyczyny używania zgłoszonego znaku towarowego.

85 W rezultacie trzeba stwierdzić, że Izba Odwoławcza poprawnie zastosowała art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 i że należy oddalić zarzut drugi jako bezzasadny, a tym samym skargę w całości.

86 Mając na uwadze powyższe, rozpatrywaną skargę należy oddalić, przy czym nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie dopuszczalności żądania skarżącej mającego na celu zmianę zaskarżonej decyzji poprzez rejestrację znaku „dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług”.

W przedmiocie kosztów

87 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

88 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem OHIM i interwenienta – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Harper Hygienics S.A. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Clinique Laboratories, LLC.

Gratsias

Kancheva

Wetter

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 13 maja 2015 r.

Podpisy

* Język postępowania: polski.